

efter min vurdering bør folketingsmedlemmers aflønning have et eller andet fornuftigt forhold til befolkningens indkomster generelt, og folk tjener altså ikke så meget, som jeg tror, hovedparten herinde går rundt og tror.

Tager man den seneste indkomststatistik fra Danmarks Statistik, den gælder for 1997, og indkomster, lønninger og priser er jo ikke steget så meget siden da, så var det halvdelen af alle lønmodtagere, der tjente under 225.000 kr. brutto – halvdelen! Og så er det alle indkomster, renteindkomster og lejeværdi af egen bolig, der er regnet sammen.

Hvor mange tjener under 300.000 kr.? 80 pct. – 4 ud af 5 lønmodtagere har en indkomst under 300.000 kr. Hvor mange tjener over 450.000 kr.? Ja, det er 5 pct. af lønmodtagerne. Altså 1 ud af 20! Og 3 pct., 3 pct., 3 ud af 100 lønmodtagere tjener over ½ mio. kr. Så går indkomststatistikken ikke længere op, for der er så få, der tjener over 500.000 kr. om året, når man lægger alle indkomster sammen.

Hvis vi ser bort fra sort arbejde, som der jo ikke er særlig mange mennesker, der har mulighed for at lave noget særligt af – der er styr på lønninger og indkomster skattemæssigt og i indkomststatistikken, sådan skal det også være – så tror jeg nok, de fleste herinde, hvis Folketinget var fuldtalligt her i aften, ville undre sig over, at folk ikke tjener mere.

Jeg mener, det er i det lys man skal se folketingsmedlemmers aflønning, og vi skal ikke være en overklasse, som ligger helt oppe blandt de sidste 3 pct. af lønmodtagerne.

Går man ind i indkomststatistikken og ser på den stillingskategori, der hedder topledere, er det kun 1 ud af 3 topledere, der tjener over ½ mio. kr., og det er dér, vi sender os selv op. Det svarer til med det forslag, der ligger, at hvis man regner det hele om til almindelig indkomst, som andre har, så får et almindeligt folketingsmedlem ca. 550.000 kr. for at gøre sit arbejde herinde eller lade være – bare for at være her. Jeg synes, det er for meget.

Men som hr. Jørgen Estrup sagde: Der er altså ikke nogen sandhed. Man kan altid sammenligne sig med noget, man kan sammenligne sig med paven eller med en eller anden borgmester, og så er det ikke nok, så kunne man få mere.

Men jeg ved ikke, hvor meget jeg giver for de forskellige argumenter. Og det med ansvar, det tunge ansvar. Jeg lurer på, om ikke en buschauffør egentlig har et ansvar, der er fuldt så

stort, og hvad får han eller hun i løn? Eller en togfører? Hvor stort er ansvaret herinde, når det kommer til stykket? Står vi ikke til regnskab ansvarsmæssigt for det, vi laver herinde, ved folketingsvalgene? Det har da egentlig ikke noget med lønnen at gøre. Det er sniksnak og syge argumenter. Jeg giver ikke fem flade euro for det.

Argumentet med at vi skal have de rigtige folk i Folketinget, og det kræver, vi får en højere løn, ellers vil de ikke. Jeg ved det ikke. Skulle man så ikke sætte lønnen ned? Så man ikke fik dem ind, der bare skulle tjene en masse penge, men dem, der var idealister og ville ind for at drive politik. Det kunne man med fuldt så god ret argumentere for.

Vi herinde er sat til at – om jeg så må sige – vogte statskassen, og så misbruger vi den situation til at give os selv en ordentlig lønforhøjelse. Sådan oplever jeg det. Så kan man gå ud og sige: Jamen Frank, du vil jo gerne have en højere løn. Ja, selvfølgelig vil jeg det. Jeg vil da gerne have 1 mio. kr. om dagen. Men det er ikke noget, jeg vil stille forslag om. Det er ikke noget, jeg vil argumentere for. Det er ikke noget, jeg finder rimeligt, moralsk og retfærdigt, og det gør jeg heller ikke med det her forslag, som jeg vil stemme nej til.

I øvrigt vil min indstilling til de andre forslag være den samme, som blev tilkendegivet af hr. Kim Behnke.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Ja, jeg har jo noteret mig, at der er bred tilslutning til det fremsatte forslag om ministrene. Jeg skylder Folketinget lige at give et meget kort resumé af forhistorien.

Forhistorien er jo, at der har været en lang række debatter her i Tinget om ministerpensionsordningen, hvor det har været en hovedstrømning, at man ønskede at fjerne ministerpensionen før 60 år, men at det skulle ske i en sammenhæng, der ikke samlet set forringede vilkårene for ministre.

Det har der været en meget bred tilslutning til. Vi har opereret med forskellige skitser, sonderet det hos partierne i hvert fald de sidste 5 år ud fra det grundlag. Men det er, ligesom sagen ikke har kunnet bevæges, før Præsidenten tog fat på folketingsmedlemmernes vederlag.

Tilblivelsen af det forslag, der nu ligger, er så på baggrund af de tidligere skitser, som har været drøftet mellem partierne, sket i samråd